

Nová strategie boje proti Číně na Blízkém východě

Ni nationalinterest.org/feature/new-strategy-counter-china-middle-east-206167

6. února 2023

Američtí představitelé pokračují v hanění blízkovýchodních lídrů a naznačují, že ekonomické, obchodní a investiční vazby s čínskými technologickými společnostmi riskují jejich bezpečnostní vazby se Spojenými státy. Pokrčí rameny.

Zásadní výzvou Ameriky je, že země Středního východu nechtějí volit mezi Spojenými státy nebo Čínou. Věří, že rozdvojení je možné: jednat s Čínou v obchodních záležitostech a současně s USA v tradičních výzvách národní bezpečnosti. Vysoký diplomatický poradce v Emirátech Anwar Gargash nedávno řekl, že „... ekonomické vazby mohou existovat odděleně od [bezpečnostních a politických] zájmů.

Pro Washington je ekonomická bezpečnost národní bezpečností. Neexistuje a nemůže existovat smysluplné rozlišení. Na Manama Dialogue v Bahrajnu loni v listopadu náměstek amerického ministra obrany pro politiku Colin Kahl varoval, že Čína „usiluje o vazby založené výhradně na svých úzkých, transakčních, obchodních a geopolitických zájmech.

Není to tak, že by aktéři z Blízkého východu považovali Peking za vlídnou velmoc, která nabízí oboustranně výhodnou spolupráci a ekonomické výhody bez závazků. Na Blízkém východě existuje

dlouhá historie mimoregionálních mocností a většina z nich pozná oportunistického outsidera, když nějakého vidí. Ale nevnímají Čínu jako hrozbu, nebo alespoň ne stejným způsobem jako Washington.

Čína je jejich největším obchodním partnerem, velmocí se stálým sídlem v Radě bezpečnosti OSN a technologickým gigantem, který se během jediné generace proměnil z třetího světa na první. Po několika letech varování od administrativy Trumpa a Bidena a případ odstoupení od Číny stále není lépe definován, představitelé v regionu jednoduše ladí Spojené státy v této otázce.

USA samozřejmě nepřestanou na tyto země tlačit kvůli jejich vazbám na Čínu. Americká politika to vyžaduje. Upuštění by také znamenalo riziko, že se obavy USA zmenšily. Ale pouhé pokračování tlaku na státy MENA nebude stačit ke změně názorů, chování nebo vztahů zemí MENA s Čínou.

Washington potřebuje novou strategii.

Binární konstrukce, v níž jsou USA bezpečnostním partnerem arabských států a Čína je ekonomickou, ignoruje podstatné role, které američtí spojenci a partneři hrají jako obchodní, investiční a smluvní partneři na celém Blízkém východě.

Například Spojené arabské emiráty, Čína jsou jejím největším obchodním partnerem, ale těsně druhá je Indie, třetí Japonsko, následované Spojenými státy. Důležité je, že problémy s Čínou mají také Indie a Japonsko. Pro Saúdskou Arábii je Čína největší exportní destinací; ale první pětku uzavírají Spojené státy, Spojené arabské emiráty, Německo a Indie.

Chytřejším přístupem by bylo, kdyby USA ukončily narativ bilaterální strategické soutěže a místo toho využily své sítě spojenců a partnerů k rychlému rozvoji více multilaterálních koalic – jako je Indie, Izrael, Spojené arabské emiráty, uskupení USA (I2U2). To by řešilo ekonomické a rozvojové požadavky, které z Číny činí atraktivního partnera pro země Středního východu.

Austrálie , Japonsko , Jižní Korea , Tchaj-wan a Indie zažily ostrý konec čínského ekonomického státnictví a řadu problémů spojených s přijetím čínské technologie.

Canberra může pomoci dále snížit náskok Číny v oblasti kritických nerostů . Vzhledem k vedoucím postavením společností Samsung, SK Hynix a TSMC v této oblasti by měla existovat formalizovaná dohoda se Soulem a Tchaj-pej jako globální alternativou mimo USA o polovodičích . Tokio již vede na 6G a mohlo by být začleněno do saúdsko-amerických dohod o společné spolupráci na tomto tématu. A Indie může být ještě lepší alternativou pro výrobu a spotřebu, vzhledem k tomu, že její populace konkuruje té Číně.

Proti Spojeným státům stojí to, že kladou důrazné požadavky nespolupracovat s Čínou, aniž by nabídly rozumné alternativy. Ať je to správné nebo ne, abychom měli nějakou šanci na zmenšení vztahu mezi státy severní Afriky a Blízkého východu a Čínou, klíčem jsou životaschopné alternativní trhy a spojenci USA je mohou poskytnout.

Tyto nové konstrukce by neznamenal, že by se USA vzdaly vlastního úsilí v těchto sektorech; bylo by to uznání, že to nejde samo. Spolupráce se spojenci je jediným způsobem, jak poskytnout blízkovýchodním partnerům dostatečné investice a obchodní alternativy k Číně v těchto sektorech a zároveň chránit zájmy americké národní bezpečnosti.

Poselství z Washingtonu právě teď nerezonuje se spojenci z Blízkého východu; je načas lépe se spojit s americkými spojenci a nechat je trochu mluvit.

Jonathan Fulton je nerezidentem vedoucím pracovníkem Atlantic Council a hostitelem podcastu China-MENA. Je také odborným asistentem politologie na Zayed University v Abu Dhabi.

Jonathan Panikoff je ředitelem Scowcroft Middle East Security Initiative a vedoucím pracovníkem Geoekonomického centra při Atlantic Council. Předtím byl zástupcem národního zpravodajského

důstojníka pro Blízký východ a dohlížel na úsilí americké zpravodajské komunity v oblasti zahraničních investic.

Názory vyjádřené v této publikaci jsou autorovými a neimplikují podporu Úřadu ředitele národní zpravodajské služby ani žádného vládního oddělení/agentury USA.

Obrázek : Flickr/Státní ministerstvo.